



## Närhet mellan små barn och föräldrar – varför hudkontakt?

Kerstin Hedberg Nyqvist, barnsjuksköterska, docent, Uppsala universitet

### Kängurumetoden

I slutet på 1970-talet utvecklade läkare på en neonatalavdelning i Colombia ett sätt att ta hand om små barn som inte kan hålla temperaturen. Mamman har sitt barn naket med bara blöja och kanske mössa på, hud mot hud mellan bröstet under sina kläder, dygnet runt. Barnet får sin mammas mjölk (om möjligt) i täta mål via amning eller med sond/kopp/sked. När mamman känner sig trygg med sitt barns skötsel så går de hem från sjukhuset, för att återkomma på täta uppföljningsbesök. Pappa/andra närstående deltar också i känguruvården, som avslutas när barnet inte längre behöver den. Nyckelord för metoden är Värme, bröstmjolk och kärlek.



Metoden har spritts i låginkomstländer; i industriländer tillämpas den främst som perioder med hudkontakt mellan mamma/pappa och barn. Forskning om metoden har visat att barn är fysiologiskt stabila, håller temperaturen, är lugnare och gråter mindre; mamman kommer lättare igång med amning och föräldrar upplever att de lär känna sitt barn och blir trygga i föräldrarollen. Närheten underlättar också barnets anknytning till sina föräldrar. Den ursprungliga metoden har nu börjat införas också i länder som Sverige. Metoden rekommenderas av Världshälsoorganisationen, inte bara för små barn, utan även för fullgångna sjuka barn på sjukhus.



En förutsättning för metoden är att föräldrar har bekväma och säkra plagg som stöd åt barnet i famnen. De ska ju kunna sitta, gå omkring, ligga och vila eller sova (med höjd huvudända), laga mat och äta, läsa och handarbete m m med barnet hud mot hud, utan att behöva stödja barnet med sina händer